

עפ"א 49372/10/15 - מדינת ישראל נגד חיים אליעזר צינוביץ, אהוד אשל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 49372-10-15 מדינת ישראל נ' צינוביץ ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת טלי חיימוביץ
המערכת: מדינת ישראל
נגד
המשיבים: 1. חיים אליעזר צינוביץ
2. אהוד אשל

פסק דין

ערעור המדינה על קולת העונש, בגזר דין של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב-יפו (כב' השופטת ר. פוזננסקי) מיום 19.7.15 בתיק 02/15/0002037.

המשיבים הורשעו על פי הודאתם, בעבירה של עיסוק ללא רישיון בעסק טעון רישוי, בניגוד לסעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן: "החוק"), בכך שבתאריך 12.6.14 ניהלו עסק של הגשת משקאות אלכוהוליים, ברחוב פרנקל 9 בתל אביב (להלן: "הפאב")

על המשיבים ביחד נגזר קנס כספי בסך 6,000 ₪, וצו סגירה נדחה, שאינו נושא ערעור זה.

בגזר דינו עמד בית המשפט קמא, על מכלול השיקולים הרלוונטיים. מחד, על החשיבות של הוצאת רישיון לפאב, ובפרט לקבלת האישורים מטעם כיבוי אש והמשטרה, בהיותו מסוג העסקים אותם פוקד קהל. מאידך, פרט את המאמצים שהשקיעו המשיבים בהשלמת הליך הרישוי, לצורך כך נדחו מפעם לפעם הטיעונים לעונש, ועל הקשיים האובייקטיביים בהם נתקלו המשיבים, אשר עיכבו את קבלת הרישיון. כן ציין את הצפי החיובי לקבלת הרישיון, כעולה מהמסמכים שהוצגו.

בהתחשב בגודלו של העסק, טיבו וסוגו, התקופה אליה מתייחס כתב האישום ומצבם הכלכלי של המשיבים, העמיד בית המשפט קמא את מתחם הקנס ההולם על 6,000-40,000 ₪, וגזר את הקנס ברף הנמוך של המתחם.

המערערת מבקשת להחמיר בעונשם של המשיבים, לגזור עליהם קנס גבוה יותר ולהוסיף מאסר חלף הקנס. מדובר לטענתה, בעבירה מחודש יוני 2014, הטיעונים לעונש נשמעו בתאריך 8.9.15, והבקשה לרישיון הוגשה רק בתאריך 16.7.15. חלוף הזמן מלמד כי המשיבים לא עשו די על מנת לקבל את רישיון העסק, ובהיות המדובר בפאב, משנה חשיבות יש לקבלת אישורים מטעם הגורמים השונים, לרבות אישור משטרה וכיבוי אש בטרם פתיחתו.

ב"כ המערערת טענה, כי מתחם העונש ההולם את התקופה הארוכה בה נוהל העסק ללא רישיון, נע בין 10,000-20,000 ₪, כשהעונש הראוי הוא 12,000 ₪, כיוון שהוגשה לבסוף הבקשה לרישיון. עוד טענה, כי היה מקום להטיל מאסר חלף הקנס. לעניין זה, הפנתה ב"כ המערערת לעפ"א 12785-04-15 הועדה המקומית לתכנון ובניה נ' גדעון (2015), שם נקבע, כי יש מקום להטיל בצד הקנס, חלף מאסר.

בדין שהתקיים בתאריך 25.1.2016 טענו המשיבים, כי קיבלו אישור לתכניות ההנדסיות רק יום לפני הדיון וכל עוד לא היה בידם אישור זה, נבצר מהם לפנות למכבי אש ולמשטרה, כדי לקבל אישור. עוד הוסיפו כי מדובר בעסק קטן, בר שכונתי עם הכנסות מעטות, אשר גם נתון בקשיים כלכליים. לטענתם, תהליך השגת רישיון לוקח כשנה.

לעניין גובה הקנס, טענו המשיבים כי בתיקים של עסקים גדולים יותר, נפסקו קנסות נמוכים בהרבה מהקנס שהוטל עליהם.

דחיתי את מתן פסק הדין בשלושים יום, ובתקופה זו התחייבו המשיבים להמציא את האישורים החסרים. היום המציאו המשיבים אישור של מכבי אש ואישור מטעם המשרד לאיכות הסביבה.

מתחם העונש ההולם אותו קבע בית המשפט קמא נמוך במקצת, ואני מסכימה עם ב"כ המערערת כי במקרים בהם לא הוסר המחדל, ולא התקבל רישיון העסק, היה מקום להחמיר בענישה, ומתחם שבין 10,000-20,000 ₪ אינו בלתי סביר.

עם זאת, מהפסיקה אנו למדים, כי מקום שבעל העסק קיבל את הרישיון, או נמצא ממש בסופו של ההליך, וחצה את המשוכות המרכזיות, כמו במקרה שלנו, הקנסות המושגים עליו קטנים בהרבה. ראה למשל ת"פ 7315-08-09 מועצה מקומית מעלה עירון נ' אגבאריה (2010).

גם אם היה מקום להחמיר מעט בעונש של המשיבים, אין זו דרכה של ערכאת הערעור, ובפרט אין מקום לעשות כן בנסיבות העניין, שעה שהמשיבים השלימו את כל הנדרש מהם לצורך קבלת הרישיון, ובפרט את האישור מטעם מכבי האש ומטעם המשרד לאיכות הסביבה.

עם זאת, אני סבורה כי צודקת המערערת בטענתה כי היה מקום לקבוע תקופת מאסר חלף הקנס, בהיות הקנס, קנס פלילי.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור, וקובעת כי גזר דינו של בית המשפט קמא יעמוד על כנו, ותתווסף הקביעה, כי חלף חלקו של כל אחד מהמשיבים בקנס (3,000 ₪), יהיו 30 ימי מאסר.

ניתן היום, י' אדר ב' תשע"ו, 20 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.